

**KOŚCIÓŁ
P.W. ŚW. STANISŁAWA BISKUPA I MĘCZENNIKA
W RZGOWIE**

**PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH
ZABYTKÓW RUCHOMYCH**

Zleceniodawca: Biuro AR - Pracownia Architektoniczna Bartłomiej Klepiński, 91-002
Łódź, ul. Drewnowska 11 lok.9

Wykonawca: Pracownia Architektoniczno Konserwatorska Michał Potz, Taurów 7,
95-047 Jeżów

Opracowanie dokumentacji: Michał Potz nr dypl. 2463/02

Data opracowania: Łódź, lipiec 2016r.

Spis treści:

1. Dane ogólne
2. Przedmiot opracowania
3. Technika wykonania oraz stan zachowania
4. Wytoczne konserwatorskie
5. Program prac konserwatorskich
6. Dokumentacja fotograficzna stanu zachowania zabytków ruchomych

1. DANE OGÓLNE

- RODZAJ: kościół parafialny św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Rzgowie.
- AUTOR: autor projektu - nieznan.
- DATOWANIE: początek XVIIw., kamień węgielny wmurowano w 1621r.
- STYL: kościół wybudowany w stylu późnorenesansowym.
- WŁAŚCICIEL/UŻYTKOWNIK: Rzymskokatolicka Parafia Św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Rzgowie
- TECHNIKA: kościół murowany z cegły, na fundamentach kamiennych, elewacje tynkowane; stolarka okienna wtórna, z kształtowników stalowych oraz drewna (zakrystia); stolarka drzwiowa drewniana, częściowo wymieniona; sklepienia we wnętrzach bogato zdobione sztukateriami (w typie sklepień lubelsko-kaliskich); na ścianach marmoryzacje; we wnętrzach zachowało się bogate wyposażenie - ołtarze, stalle, ambona, chrzcielnica, prospekt organowy, belka tęczowa z rzeźbami.
- WCZEŚNIEJSZE KONSERWACJE: kościół przeszedł wielokrotne remonty: w 1682 r. w 1693 r., w 1699 r. oraz w 1752 r. Zakres powyższych prac pozostaje nieznan. Również w 1781r. kościół był w trakcie prac remontowych, kiedy to naprawiono cokół ścian świątyni, naprawiono pęknięcia ścian i sklepienia, wymurowano kruchtę, wewnątrz kościoła zostało pobielone i pomalowane na kolor żółty z polichromią w formie marmoryzacji. Po pożarze w 1812 r., naprawiono dach, ok. 1900 odbudowano wieżę. W latach 1917-1918 miał miejsce szeroko zakrojony remont kościoła, prowadzony wg projektu P. Brukalskiego; w ramach którego wykonano m.in. nowe sklepienie nad nawą, zrekonstruowano ścianę tęczową i wykonano nowy szczyt zachodni. W latach 1949-1952 przeprowadzono kolejny remont świątyni, a w latach sześćdziesiątych XX w. wykonano we wnętrzu posadzkę. W 1978 r. wymienione zostało pokrycie dachu – w miejsce dachówki wprowadzono blachę miedzianą; prace wiązały się z częściową wymianą więźby dachowej. W 1990 r. pomalowano wewnątrz kościoła.

DANE O DOKUMENTACJI:

- AUTOR DOKUMENTACJI OPISOWEJ I FOTOGRAFICZNEJ: dypl. konserwator zabytków Michał Potz,
- DATA I MIEJSCE WYKONANIA: lipiec 2016, Łódź

2. PRZEDMIOT OPRACOWANIA

Celem niniejszego dokumentacji jest określenie stanu zachowania zabytków ruchomych znajdujących się we wnętrzu kościoła wraz z wytycznymi konserwatorskimi oraz podanie technologii i materiałów proponowanych do przeprowadzenia prac konserwatorskich.

Zakres programu prac konserwatorskich:

- Ołtarz główny z krucyfiksem
- Ołtarz boczny z wizerunkiem MB Częstochowskiej
- Ołtarz boczny z przedstawieniem Trójcy Świętej
- Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Rocha i św. Teresy
- Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Antoniego
- Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Mikołaja
- Grupa Ukrzyżowania z belki tęczowej
- Ambona przyścienna
- Chrzcielnica
- Stalle
- Prospekt organowy z drewnianą balustradą chóru organowego
- Żyrandol, kinkiety, lampka wieczna

3. TECHNIKA WYKONANIA ORAZ STAN ZACHOWANIA

W kwietniu 2016r. przeprowadzono odkrywki sondażowe oraz pobrano próbki do badań stratygraficznych, których celem było określenie pierwotnego opracowania malarskiego, rodzaju oraz techniki wykonania dekoracji zabytków ruchomych. Badania stratygraficzne, które opracowała mgr Agnieszka Fejzer, stanowią załącznik do programu prac konserwatorskich.

Ołtarz główny z krucyfiksem

Ołtarz usytuowany w prezbiterium, na ścianie wschodniej, na osi kościoła.

Ołtarz ma charakter architektoniczny, przyścienny. W część centralnej nisza z krucyfiksem, przysłaniana obrazem olejnym na płótnie, w zwieńczeniu obraz olejny na płótnie z wizerunkiem św. Józefa. Nad nastawę ołtarzową na belkowaniu rzeźby aniołów autorstwa rzeźbiarza Stanisława Wolnowicza. Ołtarz wykonany z drewna, polichromowany, częściowo złożony. Pierwotne polichromie leżą na zaprawie klejowo-kredowej. Powierzchnie polichromowane wtórnie przemalowane farbami olejnymi. Złączenia wykonane na czerwonym pulmencie, wtórnie przemalowane metaliczną farbą. Pierwotna kolorystyka ołtarza - jasne, zielonkawe szarości oraz błękity, część elementów wykończona w technice marmoryzacji.

Krucyfiks wykonany z drewna, jako rzeźba pełna, polichromowany, na białej zaprawie. Pierwotna kolorystyka - karnacje w odcieniach różowych, perizonium - białe, wszystkie powierzchnie wtórnie przemalowane warstwami olejnymi.

W obrębie ołtarza głównego zaobserwowano następujące zniszczenia:

- wszystkie powierzchnie polichromowane przemalowane farbami olejnymi, o dużym połysku, które zmieniły odbiór estetyczny ołtarza,
- przemalowania olejne spowodowały utratę precyzyjnego rysunku detali i rzeźb,
- wtórne warstwy farb uległy w wielu miejscach spękaniu, odspojeniu i złuszczeniu,
- na mense ołtarzowej zaobserwowano ubytki warstw malarskich wraz z zaprawami, aż do surowego drewna,
- spękania w miejscach łączeń poszczególnych elementów konstrukcyjnych ołtarza, spowodowane pracą drewna w różnych warunkach wilgotnościowo-temperaturowych,
- partie złożone w wielu miejscach przetarte, pokryte wtórnie warstwą metalicznej farby,
- w strefie cokołowej ołtarza całkowita destrukcja zaprawy i warstw malarskich - zaprawa kruszy się i osypuje wraz z leżącą na niej polichromią,
- drobne ubytki w elementach snycerskich (ornamenty w płycinach),
- w obrębie obrazów olejnych lokalne spękania, odspajanie warstw malarskich, znaczne ściemnienie i żółknięcie werniksu.

Ołtarz boczny z wizerunkiem MB Częstochowskiej

Ołtarz autorstwa rzeźbiarza Stanisława Wolnowicza. Ołtarz usytuowany w nawie, na ścianie północnej. Ołtarz ma charakter architektoniczny, przyścienny. W część centralnej obraz Matki Boskiej Częstochowskiej, w zwieńczeniu obraz olejny z wizerunkiem św. Franciszka. Ołtarz zwieńczony belkowaniem, nad nim srebrzona gloria, ze złożonymi promieniami. W retabulum marmoryzowane kolumny. Mensa ołtarzowa z jasnoszarego marmuru.

Ołtarz wykonany z drewna, polichromowany, częściowo złożony. Pierwotne polichromie leżą na zaprawie klejowo-kredowej. Powierzchnie polichromowane wtórnie przemalowane farbami olejnymi. Złączenia wykonane na poler na czerwonym pulmencie, częściowo wtórnie przemalowane metaliczną farbą. Pierwotna kolorystyka ołtarza - czerwienie, jasne szarości, błękity, część elementów marmoryzowana. Karnacje aniołów jasnoróżowe, wtórnie przemalowane. Obraz Matki Boskiej Częstochowskiej z blaszaną, repusowaną koszulką.

W obrębie ołtarza zaobserwowano następujące zniszczenia:

- wszystkie powierzchnie polichromowane przemalowane farbami olejnymi, o dużym połysku, które zmieniły odbiór estetyczny ołtarza,
- przemalowania olejne spowodowały utratę precyzyjnego rysunku detali i rzeźb,

- wtórne warstwy farb uległy w wielu miejscach spękaniu, odspojeniu i złuszczeniu,
- kamienna mensa ołtarzowa zabrudzona, drobne ubytki marmuru, przetarcia złocień na literze
- na mensie drewnianej zaobserwowano ubytki warstw malarskich wraz z zaprawami, aż do surowego drewna, spowodowane zalaniem,
- spękania w miejscach łączeń poszczególnych elementów konstrukcyjnych ołtarza, spowodowane pracą drewna w różnych warunkach wilgotnościowo-temperaturowych,
- partie złoczone pokryte wtórnie złotą folią oraz metaliczną farbą,
- drobne ubytki w elementach snycerskich (ornamenty w płycinach, uszak),
- w obrębie obrazu olejnego lokalne spękania, odspajanie warstw malarskich, znaczne ściemnienie i żółknięcie werniksu.

Ołtarz boczny z przedstawieniem Trójcy Świętego

Ołtarz autorstwa rzeźbiarza Stanisława Wolnowicza. Ołtarz usytuowany w nawie, na ścianie południowej. Ołtarz ma charakter architektoniczny, przyścienny, forma identyczna do ołtarza Matki Boskiej Częstochowskiej. W część centralnej obraz św. Trójcy, w zwieńczeniu obraz olejny na płótnie z przedstawieniem św. Klemensa. Ołtarz zwieńczony belkowaniem, nad nim srebrzona gloria, ze złoconymi promieniami. W retabulum marmoryzowane kolumny. Mensa ołtarzowa z jasnoszarego marmuru.

Ołtarz wykonany z drewna, polichromowany, częściowo złożony. Pierwotne polichromie leżą na zaprawie klejowo-kredowej. Powierzchnie polichromowane wtórnie przemalowane farbami olejnymi. Złocenia wykonane na poler na czerwonym pulmencie, częściowo wtórnie przemalowane metaliczną farbą. Pierwotna kolorystyka ołtarza - czerwienie, jasne szarości, błękity, część elementów marmoryzowana. Karnacje aniołów jasnorożowe, wtórnie przemalowane. Obraz św. Trójcy olejny, na płótnie, postaci Jezusa i Boga Ojca dekorowane metalowymi koszulkami.

W obrębie ołtarza zaobserwowano następujące zniszczenia:

- wszystkie powierzchnie polichromowane przemalowane farbami olejnymi, o dużym połysku, które zmieniły odbiór estetyczny ołtarza,
 - przemalowania olejne spowodowały utratę precyzyjnego rysunku detali i rzeźb,
 - wtórne warstwy farb uległy w wielu miejscach spękaniu, odspojeniu i złuszczeniu,
 - kamienna mensa ołtarzowa zabrudzona, drobne ubytki marmuru, przetarcia złocień na inskrypcji,
 - na mensie drewnianej zaobserwowano ubytki warstw malarskich wraz z zaprawami, aż do surowego drewna, spowodowane zalaniem,
 - spękania w miejscach łączeń poszczególnych elementów konstrukcyjnych ołtarza, spowodowane pracą drewna w różnych warunkach wilgotnościowo-temperaturowych,
 - partie złoczone pokryte wtórnie złotą folią oraz metaliczną farbą,
 - drobne ubytki w elementach snycerskich (ornamenty w płycinach)
 - brak uszaka po lewej stronie ołtarza
- w obrębie obrazu olejnego lokalne spękania, odspajanie warstw malarskich, znaczne ściemnienie i żółknięcie werniksu.

Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Rocha

Ołtarz usytuowany w nawie, na ścianie północnej. Ołtarz ma charakter architektoniczny, przyścienny. W część centralnej obraz św. Rocha, w zwieńczeniu obraz olejny na płótnie św. Teresy. Ołtarz zwieńczony belkowaniem, nad nim srebrzona gloria, ze złoconymi promieniami. W retabulum złożone kolumny. W części centralnej olejny obraz na płótnie św. Rocha w złożonej ramie. Nad ołtarzem rzeźbione główki aniołków, w zwieńczeniu obraz olejny na płótnie św. Teresy oraz rzeźby aniołów.

Ołtarz wykonany z drewna, polichromowany, częściowo złożony. Pierwotne polichromie leżą na zaprawie klejowo-kredowej. Powierzchnie polichromowane wtórnie przemalowane farbami olejnymi. Złocenia wykonane na poler na czerwonym pulmencie, częściowo wtórnie przemalowane metaliczną farbą, częściowo pokryte złotą folią. Pierwotna kolorystyka ołtarza - błękity, jasne szarości oraz czerwienie, część

elementów marmoryzowana. Karnacje aniołów jasnoróżowe, wtórnie przemalowane. Rzeźby aniołków polichromowane w jasnoróżowej tonacji, draperie złożone.

W obrębie ołtarza zaobserwowano następujące zniszczenia:

- wszystkie powierzchnie polichromowane przemalowane farbami olejnymi, o dużym połysku, które zmieniły odbiór estetyczny ołtarza,
- przemalowania olejne spowodowały utratę precyzyjnego rysunku detali i rzeźb,
- wtórne warstwy farb uległy w wielu miejscach spękaniu, odspojeniu i złuszczeniu,
- na mense drewnianej zaobserwowano ubytki warstw malarskich wraz z zaprawami, aż do surowego drewna, spowodowane zalaniem,
- spękania w miejscach łączeń poszczególnych elementów konstrukcyjnych ołtarza, spowodowane pracą drewna w różnych warunkach wilgotnościowo-temperaturowych,
- partie złożone pokryte wtórnie złotą folią oraz metaliczną farbą,
- drobne ubytki w elementach snycerskich (girlandy, ornamenty w płycinach) i stolarskich (listwy płycinowe)
- w obrębie obrazu olejnego lokalne spękania, odspajanie warstw malarskich, znaczne ściemnienie i żółknięcie werniksu.

Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Antoniego

Ołtarz usytuowany w nawie, na ścianie południowej. Ołtarz ma charakter architektoniczny, przyścienny. W część centralnej obraz św. Antoniego Padewskiego, w zwieńczeniu obraz olejny na Serca Matki Boskiej. Ołtarz zwieńczony tympanonem z okiem opatrności oraz wolutami .

Retabulum okalają złożone kolumny oraz pilastry z głowicami w części centralnej.

Ołtarz wykonany z drewna, polichromowany, częściowo złożony. Pierwotne polichromie leżą na białej zaprawie kredowej. Powierzchnie polichromowane wtórnie przemalowane farbami olejnymi. Złocenia wykonane na poler na czerwonym pulmencie, częściowo wtórnie pokryte złotą folią. Pierwotna kolorystyka ołtarza - retabulum opracowane bielami i błękitami, część elementów marmoryzowana.

W obrębie ołtarza zaobserwowano następujące zniszczenia:

- wszystkie powierzchnie polichromowane przemalowane farbami olejnymi, o dużym połysku, które zmieniły odbiór estetyczny ołtarza,
- przemalowania olejne spowodowały utratę precyzyjnego rysunku detali i rzeźb,
- wtórne warstwy farb uległy w wielu miejscach spękaniu, odspojeniu i złuszczeniu,
- przemalowania olejne w miejscach pierwotnych złocień (profilowany gzyms),
- na mense drewnianej zaobserwowano ubytki warstw malarskich wraz z zaprawami, aż do surowego drewna, spowodowane zalaniem,
- spękania w miejscach łączeń poszczególnych elementów konstrukcyjnych ołtarza, spowodowane pracą drewna w różnych warunkach wilgotnościowo-temperaturowych,
- partie złożone pokryte wtórnie złotą folią,
- drobne ubytki w elementach stolarskich (listwy płycinowe)
- w obrębie obrazów olejnych lokalne odspajanie warstw malarskich i zaprawy, siatka spękań, znaczne ściemnienie i żółknięcie werniksu.

Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Mikołaja

Ołtarz usytuowany w nawie, na ścianie północnej. Ołtarz ma charakter architektoniczny, przyścienny, w swojej formie identyczny z ołtarzem św. Antoniego. W część centralnej obraz św. Mikołaja, w zwieńczeniu obraz olejny Serca Jezusowego. Ołtarz zwieńczony tympanonem z okiem opatrności oraz wolutami. Retabulum okalają złożone kolumny oraz pilastry z głowicami w części centralnej.

Ołtarz wykonany z drewna, polichromowany, częściowo złożony. Pierwotne polichromie leżą na białej zaprawie kredowej. Powierzchnie polichromowane wtórnie przemalowane farbami olejnymi. Złocenia wykonane na poler na czerwonym pulmencie, częściowo wtórnie pokryte złotą folią. Pierwotna kolorystyka ołtarza - retabulum opracowane bielami i błękitami, część elementów marmoryzowana.

W obrębie ołtarza zaobserwowano następujące zniszczenia:

- wszystkie powierzchnie polichromowane przemalowane farbami olejnymi, o dużym połysku, które zmieniły odbiór estetyczny ołtarza,
 - przemalowania olejne spowodowały utratę precyzyjnego rysunku detali i rzeźb,
 - wtórne warstwy farb uległy w wielu miejscach spękaniu, odspojeniu i złuszczeniu,
 - przemalowania olejne w miejscach pierwotnych złocień (profilowany gzyms),
 - na mense drewnianej zaobserwowano ubytki warstw malarskich wraz z zaprawami, aż do surowego drewna, spowodowane zalaniem,
 - spękania w miejscach łączeń poszczególnych elementów konstrukcyjnych ołtarza, spowodowane pracą drewna w różnych warunkach wilgotnościowo-temperaturowych,
 - partie złoczone pokryte wtórnie złotą folią,
 - drobne ubytki w elementach stolarskich (listwy płycinowe)
- w obrębie obrazów olejnych lokalne odspajanie warstw malarskich i zaprawy, siatka spękań, znaczne ściemnienie i żółknięcie werniksu.

Grupa Ukrzyżowania z belki tęczowej

Grupa Ukrzyżowania z belki tęczowej

Rzeźby drewniane, polichromowane, pełne. Ze względu na brak dostępu do rzeźb nie możliwe jest określenie precyzyjnej techniki wykonania, jednak w trakcie obserwacji in situ stwierdzono, że obecne warstwy malarskie są zapewne wtórne. Świadczyć może o tym dość jaskrawa kolorystyka rzeźb oraz jednolitość koloru, bez światłocienia na powierzchni karnacji i draperii.

Ambona przyścienna

Ambona usytuowana w prezbiterium, na ścianie północnej. Ambona o prostej formie w postaci gładkich desek przyściennych, ujętych w pilastry z głowicami, z ornamentalnym, złoconym zwieńczeniem, na zaplecku gloria z gołębicą. Kosz ambony, na planie kwadratu, z płycinami, dekorowanymi złocionymi girlandami.

Ambona wykonana z drewna, polichromowana, częściowo złocona. Pierwotne polichromie w kolorystyce ugrów i brązów, leżą na białej zaprawie kredowej, ambona częściowo marmoryzowana. Powierzchnie polichromowane wtórnie przemalowane farbami olejnymi, brązowymi. Złocenia wykonane na poler na czerwonym pulmencie, częściowo wtórnie pokryte złotą folią.

W obrębie ambony zaobserwowano następujące zniszczenia:

- wszystkie powierzchnie polichromowane przemalowane farbami olejnymi, o dużym połysku, które zmieniły odbiór estetyczny ambony,
 - przemalowania olejne spowodowały utratę precyzyjnego rysunku detali i rzeźb,
 - wtórne warstwy farb uległy w wielu miejscach spękaniu, odspojeniu i złuszczeniu,
 - spękania w miejscach łączeń poszczególnych elementów konstrukcyjnych ambony, spowodowane pracą drewna w różnych warunkach wilgotnościowo-temperaturowych,
- partie złoczone pokryte wtórnie złotą folią i farbą metaliczną

Chrzcielnica

Chrzcielnica usytuowana w prezbiterium, na ścianie południowej. Chrzcielnica w formie analogicznej do ambony, otoczona wtórną balustradą drewnianą. W części centralnej drewniana rzeźba anioła trzymającego misę chrzcielną. Anioł polichromowany, warstwa malarska leżąca bezpośrednio na drewnie.

Elementy architektoniczne przemalowane farbami olejnymi, złocenia na ornamentach przetarte. Rzeźba anioła pokryta wtórnie gruntem gipsowym, na którym nałożono nową warstwę malarską. Wtórne warstwy malarskie tworzą liczną siatkę spękań, miejscowo występuję odspojenia warstw malarskich. Gruba, jednolita i połyskliwa warstwa przemalowań znacznie zaburza estetykę rzeźby.

]Stalle na ścianie południowej i północnej prezbiterium

Stalle usytuowane są po obu stronach prezbiterium, wykonane z drewna iglastego, w formie przyściennych siedzisk, częściowo z klęcznikami. Zdobione profilowanymi płycinami, ze złożonymi ornamentami, zwieńczone wydatnym gzymsem. Na osi stalli zwieńczenie z wolutami.

Pierwotnie stalle dekorowane polichromiami w kolorystyce jasnych brązów i błękitów, wtórnie przemalowane na brązowo. Częściowo marmoryzowane, w późniejszym okresie pokryte mazerunkiem. Złączenia wykonane na poler na ugrowym pulmencie, częściowo wtórnie pokryte złotą folią.

W obrębie stalli zaobserwowano następujące zniszczenia:

- wszystkie powierzchnie przemalowane farbami olejnymi, o dużym połysku, które zmieniły odbiór estetyczny stalli,
- znaczne ubytki warstw zaprawy i warstw malarskich na poręczy balustrad,
- warstwy farb uległy w wielu miejscach spękaniu, odspojeniu i złuszczeniu,
- spękania w miejscach łączeń poszczególnych elementów konstrukcyjnych stalli, spowodowane pracą drewna w różnych warunkach wilgotnościowo-temperaturowych,
- partie złożone pokryte wtórnie złotą folią,
- brak kapitela w stalli południowej i północnej,
- w stalli północnej brak gzymsu wieńczącego.

Prospekt organowy z drewnianą balustradą chóru organowego

Prospekt organowy o dość skromnej formie w postaci szafy, zwieńczonej wydatnym gzymsem, z półkolumnami oraz złożonymi ornamentami. Szafa organowa w konstrukcji drewnianej, pierwotnie polichromowana w kolorze ciemnobrązowym na białej zaprawie. Obecnie po prowadzonych niedawno pracach pokryta mazerunkami olejnymi. Ornamenty organów pierwotnie złożone folią złotą na poler, obecnie płatkami złota na mikstion. Stan zachowania organów bardzo dobry, nie stwierdzono żadnych większych zniszczeń, poza drobnymi uszkodzeniami mechanicznymi i przetarciami.

Balustrada chóru drewniana, malowana jednolicie w kolorze chłodnego brązu, na białej zaprawie, obecnie przemalowana.

Żyrandol, kinkiety, lampka wieczna

Żyrandol, kinkiety lampka wieczna pochodzą z XXw. znajdują się w bardzo dobrym stanie technicznym, pokryte jedynie zabrudzeniami powierzchniowymi.

4. WYTYCZNE KONSERWATORSKIE

Ze względu na zły stan zachowania zabytków ruchomych w kościele, a także zmianę ich pierwotnego wyglądu przez nadanie nowej kolorystyki, odmiennej od oryginalnych założeń estetycznych, konieczne jest przeprowadzenie prac konserwatorskich i restauratorskich. Prace konserwatorskie będą miały na celu: usunięcie wtórnych nawarstwień, zabezpieczenie oryginalnych i historycznych elementów oraz wykonanie nowych działań estetyzujących.

W trakcie prowadzonych prac należy przyjąć zasadę minimalnej, niezbędnej ingerencji w materię i strukturę zabytku w związku z czym zastosowane technologie konserwatorskie powinny być dostosowane do tego podstawowego założenia.

Proponuje się następujące wytyczne konserwatorskie:

1. Wykonanie prac konserwatorskich ołtarza głównego wraz z konserwacją obrazów olejnych i krucyfiksu.
2. Wykonanie prac konserwatorskich ołtarza Matki Boskiej Częstochowskiej wraz z konserwacją obrazów olejnych i kamiennej mensy ołtarzowej.
3. Wykonanie prac konserwatorskich ołtarza Świętej Trójcy wraz z konserwacją obrazów olejnych i kamiennej mensy ołtarzowej. Rekonstrukcja uszaka z lewej strony ołtarza.

4. Wykonanie prac konserwatorskich ołtarza św. Rocha i św. Teresy wraz z konserwacją obrazów olejnych.
5. Wykonanie prac konserwatorskich ołtarza św. Antoniego wraz z konserwacją obrazów olejnych.
6. Wykonanie prac konserwatorskich ołtarza św. Mikołaja wraz z konserwacją obrazów olejnych.
7. Wykonanie prac konserwatorskich rzeźb Grupy Ukrzyżowania - ostateczne decyzje odnośnie zakresu prac konserwatorskich oraz metod konserwacji ustalić po demontażu rzeźb. Poddać konserwacji drewnianą belkę tęczową.
8. Wykonanie prac konserwatorskich ambony.
9. Wykonanie prac konserwatorskich chrzcielnicy. Proponuje się zdemontować drewnianą balustradę bądź ujednolicić ją kolorystycznie z pozostałymi elementami chrzcielnicy. Ostateczną decyzję podjąć w uzgodnieniu z WUOZ Łódź, po usunięciu przemalowań z chrzcielnicy.
10. Wykonanie prac konserwatorskich stali na ścianie południowej i północnej prezbiterium. Zrekonstruować brakujące głowice w stali południowej i północnej, ponadto w stali północnej odtworzyć brakujący gzyms wieńczący.
11. Przeprowadzić prace konserwatorskie szafy organowej, przywracając jej pierwotną kolorystykę. Ze względu na przeprowadzoną w ostatnich latach konserwację organów, ostateczny zakres działań konserwatorskich należy określić komisyjnie z WUOZ Łódź, po wykonaniu prób usuwania obecnych mazerunków. Wtedy należy podjąć decyzję czy usuwać warstwy mazerunków czy je pozostawić i poddać jedynie retuszom. Drewnianą balustradę chóru zakonserwować i przywrócić oryginalną kolorystykę.
12. Oczyszczyć i zabezpieczyć żyrandole w nawie oraz lampkę wieczną w prezbiterium.
13. Z uwagi na wysoką wartość historyczną, wszelkie prace konserwatorskie należy powierzyć firmie legitymującej się wieloletnim doświadczeniem w restauracji podobnych obiektów, dysponującej zawodowym personelem ze stosownym wykształceniem wyższym konserwatorskim i wymaganymi uprawnieniami.

5. PROGRAM PRAC KONSERWATORSKICH

Ołtarz główny z krucyfiksem

- Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficzno – opisowej przed konserwacją
- Wstępne odkurzenie wszystkich elementów ołtarza z brudu i kurzu.
- Demontaż elementów przeznaczonych do konserwacji w pracowni, przygotowanie do transportu i przewiezienie do pracowni.
- Demontaż tabernakulum oraz zabezpieczenie obrazów na czas prac konserwatorskich.
- Podklejenie odspojień i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemalowań i wtórnych zapraw z ołtarza oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacji snycerskich i rzeźb. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw)
Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złocień z zabrudzeń i ze zmatowień
 - metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
 - metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i materiałów do czyszczenia złocień.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.

- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji ołtarza, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów, a także od odwrocia.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Wybór metody w zależności od stopnia zniszczenia, wielkości i umiejscowienia elementu.
 - impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji ołtarza roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Rekonstrukcja fragmentów konstrukcyjnych ołtarza, których brak lub których destrukcja została daleko posunięta, przy zastosowaniu metody flekowania nowym, odpowiednio zabezpieczonym drewnem (PER-XIL 10).
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji większych form rzeźbiarskich na podstawie zachowanych oryginałów, metodą snycerską, z dobrze wysezonowanego drewna lipowego (zabezpieczonego preparatem PER-XIL 10).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Uzupełnienie brakujących fragmentów pulmentu w kolorze oryginału (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja złocień przy pomocy płatków o odpowiednio dobranym kolorze (złoto płatkowe 23 i ¾ K oraz złoto płatkowe i proszkowe).
- W partiach lepiej zachowanych złocień wykonanie rekonstrukcji za pomocą punktowań złotem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału (zastosowanie metody kreski lub kropki w zależności od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Rekonstrukcja malarska rozległych ubytków polichromii ołtarza i rzeźb wodną farbą Classidur w kolorze zgodnym z oryginałem na podstawie wykonanych odkrywek.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetarć i ubytków oryginalnej polichromii ołtarza i rzeźb metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) polichromowanych części ołtarza (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Demontaż, konserwacja krucyfiksu, metodami analogicznymi do stosowanych przy konserwacji elementów rzeźbiarskich ołtarza.
- Montaż poszczególnych elementów ołtarza w kościele.
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Obrazy olejne na płótnie z ołtarza głównego

- Oczyszczenie powierzchni malowidła i odwrocia z brudu i kurzu.
- Opracowanie powierzchni odwrocia płótna i przygotowanie go do zabiegu dublażu.
- Wykonanie zabiegu dublowania brzegów obrazu metodą termoplastyczną z użyciem masy BEVA.
- Usunięcie z lica obrazu resztek masy dublażowej.
- Oczyszczenie powierzchni malowidła z pociemniałego werniksu, oraz pociemniałych retuszy i przemalowań. Przed oczyszczaniem wykonać próby oczyszczania mieszaniną rozpuszczalników na niewielkim fragmencie.
- Uzupełnienie warstwy zaprawy kitami dobranymi do rodzaju zastosowanego dublażu i oryginalnej zaprawy, a następnie opracowanie powierzchni kitów. Proponuje się stosować kit wiedeński.

- Naciągnięcie obrazu na krosna. W przypadku stwierdzenia, że stare krosno nie spełnia swojej funkcji, wykonać nowe krosno.
- Położenie werniksu podkładowego półmatowego Le Franc.
- Wykonanie retuszy malowideł metodą naśladowczą do oryginału, przy zastosowaniu odsączonej farby olejno żywicznej np. Maimeri.
- Położenie werniksu końcowego firmy Talens, odpornego na procesy starzenia.

Ołtarz boczny z wizerunkiem MB Częstochowskiej

- Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej – opisowej przed konserwacją
- Wstępne odkurzenie wszystkich elementów ołtarza z brudu i kurzu.
- Demontaż elementów przeznaczonych do konserwacji w pracowni, przygotowanie do transportu i przewiezienie do pracowni.
- Podklejenie odspojeń i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemalowań i wtórnych zapraw z ołtarza oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacji snycerskich i rzeźb. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszanki rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw)
Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złoczeń z zabrudzeń i ze zmatowień
- metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
- metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i matryli do czyszczenia złoczeń.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji ołtarza, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów, a także od odwrocia.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Wybór metody w zależności od stopnia zniszczenia, wielkości i umiejscowienia elementu.
 - impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji ołtarza roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Rekonstrukcja fragmentów konstrukcyjnych ołtarza, których brak lub których destrukcja została daleko posunięta, przy zastosowaniu metody flekowania nowym, odpowiednio zabezpieczonym drewnem (PER-XIL 10).
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywicznych – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji większych form rzeźbiarskich na podstawie zachowanych oryginałów, metodą snycerską, z dobrze wysezonowanego drewna lipowego (zabezpieczonego preparatem PER-XIL 10).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).

- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Uzupelnienie brakujacych fragmentow pulmentu w kolorze oryginala (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja zlocen i srebrzen przy pomocy platkow o odpowiednio dobranym kolorze (zloto platkowe 23 i 3/4 K oraz srebro platkowe i proszkowe).
- W partiach lepiej zachowanych zlocen i srebrzen wykonanie rekonstrukcji za pomoca punktowar zlota i srebrem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginala (zastosowanie metody kreski lub kropki w zaleznosci od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Zabezpieczenie srebrzen na poler oraz na mat (mikstion Lefranc) Paraloidem B-72 w benzynie lakowej przez nalozenie kilku warstw.
- Rekonstrukcja malarska rozleglych ubytkow polichromii oltarza i rzezb wodna farba Classidur w kolorze zgodnym z oryginalem na podstawie wykonanych odkrywek.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetar i ubytkow oryginalnej polichromii oltarza i rzezb metoda punktowania kreska badz kropka przy uzyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych badz ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem koncowym (satynowym) polichromowanych czesci oltarza (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Demontaz, konserwacja krucyfiks, metodami analogicznymi do stosowanych przy konserwacji elementow rzezbiarskich oltarza.
- Montaz poszczegolnych elementow oltarza w kościele.
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej koncowej.

Mensa kamienna oltarza Matki Boskiej Częstochowskiej

- Oczyszczenie powierzchni marmuru preparatem Conil 4 firmy Coverax, nakladanym pedzlem i zmywanym para wodna.
- Uzupelnienie drobnych ubytkow żywica Marble Filler firmy Akemi, barwiona pod kolor otoczenia.
- Uzupelnienie spoin między płytami, fugą Akemi Epoxy.
- Zabezpieczenie powierzchni kamienia srodkiem Akemi Anti-Fleck.

Obraz olejny na plótnie św. Franciszka z oltarza MB Częstochowskiej

- Oczyszczenie powierzchni malowidla i odwrocia z brudu i kurzu.
- Opracowanie powierzchni odwrocia plótna i przygotowanie go do zabiegu dublażu.
- Wykonanie zabiegu dublowania brzegow obrazu metoda termoplastyczna z uzyciem masy BEVA.
- Usuniecie z lica obrazu resztek masy dublażowej.
- Oczyszczenie powierzchni malowidla z pociemnialego werniksu, oraz pociemniałych retuszy i przemalowań. Przed oczyszczaniem wykonać próby oczyszczania mieszanina rozpuszczalnikow na niewielkim fragmencie.
- Uzupelnienie warstwy zaprawy kitami dobranymi do rodzaju zastosowanego dublażu i oryginalnej zaprawy, a nastepnie opracowanie powierzchni kitow. Proponuje się stosować kit wiedeński.
- Naciagniecie obrazu na krosna. W przypadku stwierdzenia, że stare krosno nie spełnia swojej funkcji, wykonać nowe krosno.
- Polozenie werniksu podkladowego półmatowego Le Franc.
- Wykonanie retuszy malowidel metoda nasladowcza do oryginala, przy zastosowaniu odsączonej farb olejno żywicznych np. Maimeri.
- Polozenie werniksu koncowego firmy Talens, odpornego na procesy starzenia.
- Oczyszczenie metalowych koszulek miękкими pedzlami i srodkami do czyszczenia metali.

Oltarz boczny z przedstawieniem Trójcy Świętej

- Wykonanie szczegolowej dokumentacji fotograficzno – opisowej przed konserwacja
- Wstepne odkurzenie wszystkich elementow oltarza z brudu i kurzu.

- Demontaż elementów przeznaczonych do konserwacji w pracowni, przygotowanie do transportu i przewiezienie do pracowni.
- Podklejenie odspojień i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemalowań i wtórnych zapraw z ołtarza oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacji snycerskich i rzeźb. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw)
 Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złoceń z zabrudzeń i ze zmatowień
- metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
- metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i materiałów do czyszczenia złoceń.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji ołtarza, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów, a także od odwrocia.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Wybór metody w zależności od stopnia zniszczenia, wielkości i umiejscowienia elementu.
 - impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji ołtarza roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Rekonstrukcja fragmentów konstrukcyjnych ołtarza, których brak lub których destrukcja została daleko posunięta, przy zastosowaniu metody flekowania nowym, odpowiednio zabezpieczonym drewnem (PER-XIL 10).
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji większych form rzeźbiarskich na podstawie zachowanych oryginałów, metodą snycerską, z dobrze wysezonowanego drewna lipowego (zabezpieczonego preparatem PER-XIL 10).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Uzupełnienie brakujących fragmentów pulmentu w kolorze oryginału (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja złoceń i srebrzeń przy pomocy płatków o odpowiednio dobranym kolorze (złoto płatkowe 23 i ¾ K oraz srebro płatkowe i proszkowe).
- W partiach lepiej zachowanych złoceń i srebrzeń wykonanie rekonstrukcji za pomocą punktowań złotem i srebrem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału (zastosowanie metody kreski lub kropki w zależności od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Zabezpieczenie srebrzeń na poler oraz na mat (mikstion Lefranc) Paraloidem B-72 w benzynie lakowej przez nałożenie kilku warstw.
- Rekonstrukcja malarska rozległych ubytków polichromii ołtarza i rzeźb wodną farbą Classidur w kolorze zgodnym z oryginałem na podstawie wykonanych odkrywek.

- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetrarć i ubytków oryginalnej polichromii ołtarza i rzeźb metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) polichromowanych części ołtarza (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Demontaż, konserwacja krucyfiksu, metodami analogicznymi do stosowanych przy konserwacji elementów rzeźbiarskich ołtarza.
- Montaż poszczególnych elementów ołtarza w kościele.
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Mensa kamienna z ołtarza Świętej Trójcy

- Oczyszczenie powierzchni marmuru preparatem Conil 4 firmy Coverax, nakładanym pędzlem i zmywanym parą wodną.
- Uzupelnienie drobnych ubytków żywicą Marble Filler firmy Akemi, barwioną pod kolor otoczenia.
- Uzupelnienie spoin między płytami, fugą Akemi Epoxy.
- Zabezpieczenie powierzchni kamienia środkiem Akemi Anti-Fleck.

Obrazy olejne na płótnie z ołtarza Trójcy Świętej

- Oczyszczenie powierzchni malowidła i odwrocia z brudu i kurzu.
- Opracowanie powierzchni odwrocia płótna i przygotowanie go do zabiegu dublażu.
- Wykonanie zabiegu dublowania brzegów obrazu metodą termoplastyczną z użyciem masy BEVA.
- Usunięcie z lica obrazu resztek masy dublażowej.
- Oczyszczenie powierzchni malowidła z pociemniałego werniksu, oraz pociemniałych retuszy i przemalowań. Przed oczyszczaniem wykonać próby oczyszczania mieszaniną rozpuszczalników na niewielkim fragmencie.
- Uzupelnienie warstwy zaprawy kitami dobranymi do rodzaju zastosowanego dublażu i oryginalnej zaprawy, a następnie opracowanie powierzchni kitów. Proponuje się stosować kit wiedeński.
- Naciągnięcie obrazu na krosna. W przypadku stwierdzenia, że stare krosno nie spełnia swojej funkcji, wykonać nowe krosno.
- Położenie werniksu podkładowego półmatowego Le Franc.
- Wykonanie retuszy malowideł metodą naśladowczą do oryginału, przy zastosowaniu odsączonej farb olejno żywicznych np. Maimeri.
- Położenie werniksu końcowego firmy Talens, odpornego na procesy starzenia.
- Oczyszczenie metalowych koszulek miękkimi pędzlami i środkami do czyszczenia metali.

Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Rocha i św. Teresy

- Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficzno – opisowej przed konserwacją
- Wstępne odkurzenie wszystkich elementów ołtarza z brudu i kurzu.
- Demontaż elementów przeznaczonych do konserwacji w pracowni, przygotowanie do transportu i przewiezienie do pracowni.
- Podklejenie odspojeń i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemalowań i wtórnych zapraw z ołtarza oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacją snycerskich i rzeźb. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw) Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.

- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złocień z zabrudzeń i ze zmatowień
- metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
- metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i matryców do czyszczenia złocień.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji ołtarza, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów, a także od odwrocia.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Wybór metody w zależności od stopnia zniszczenia, wielkości i umiejscowienia elementu.
 - impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji ołtarza roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Rekonstrukcja fragmentów konstrukcyjnych ołtarza, których brak lub których destrukcja została daleko posunięta, przy zastosowaniu metody flekowania nowym, odpowiednio zabezpieczonym drewnem (PER-XIL 10).
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji większych form rzeźbiarskich na podstawie zachowanych oryginałów, metodą snycerską, z dobrze wysezonowanego drewna lipowego (zabezpieczonego preparatem PER-XIL 10).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Uzupelnienie brakujących fragmentów pulmentu w kolorze oryginału (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja złocień i srebrzeń przy pomocy płatków o odpowiednio dobranym kolorze (złoto płatkowe 23 i 3/4 K oraz srebro płatkowe i proszkowe).
- W partiach lepiej zachowanych złocień i srebrzeń wykonanie rekonstrukcji za pomocą punktowań złotem i srebrem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału (zastosowanie metody kreski lub kropki w zależności od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Zabezpieczenie srebrzeń na poler oraz na mat (mikstion Lefranc) Paraloidem B-72 w benzynie lakowej przez nałożenie kilku warstw.
- Rekonstrukcja malarska rozległych ubytków polichromii ołtarza i rzeźb wodną farbą Classidur w kolorze zgodnym z oryginałem na podstawie wykonanych odkrywek.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetarć i ubytków oryginalnej polichromii ołtarza i rzeźb metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) polichromowanych części ołtarza (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Demontaż, konserwacja krucyfiksu, metodami analogicznymi do stosowanych przy konserwacji elementów rzeźbiarskich ołtarza.
- Montaż poszczególnych elementów ołtarza w kościele.
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Obrazy olejne na płótnie z ołtarza św. Rocha i św. Teresy

- Oczyszczenie powierzchni malowidła i odwrocia z brudu i kurzu.

- Opracowanie powierzchni odwrocia płótna i przygotowanie go do zabiegu dublażu.
- Wykonanie zabiegu dublowania brzegów obrazu metodą termoplastyczną z użyciem masy BEVA.
- Usunięcie z lica obrazu resztek masy dublażowej.
- Oczyszczenie powierzchni malowidła z pociemniałego werniksu, oraz pociemniałych retuszy i przemalowań. Przed oczyszczaniem wykonać próby oczyszczania mieszaniną rozpuszczalników na niewielkim fragmencie.
- Uzupełnienie warstwy zaprawy kitami dobranymi do rodzaju zastosowanego dublażu i oryginalnej zaprawy, a następnie opracowanie powierzchni kitów. Proponuje się stosować kit wiedeński.
- Naciągnięcie obrazu na krosna. W przypadku stwierdzenia, że stare krosno nie spełnia swojej funkcji, wykonać nowe krosno.
- Położenie werniksu podkładowego półmatowego Le Franc.
- Wykonanie retuszy malowideł metodą naśladowczą do oryginału, przy zastosowaniu odsączonej farby olejno żywicznej np. Maimeri.
- Położenie werniksu końcowego firmy Talens, odpornego na procesy starzenia.

Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Antoniego

- Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficzno – opisowej przed konserwacją
- Wstępne odkurzenie wszystkich elementów ołtarza z brudu i kurzu.
- Demontaż elementów przeznaczonych do konserwacji w pracowni, przygotowanie do transportu i przewiezienie do pracowni.
- Podklejenie odspojień i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemalowań i wtórnych zapraw z ołtarza oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacji snycerskich i rzeźb. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw)
Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złoceń z zabrudzeń i ze zmatowień
- metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
- metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i matryców do czyszczenia złoceń.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji ołtarza, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów, a także od odwrocia.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Wybór metody w zależności od stopnia zniszczenia, wielkości i umiejscowienia elementu.
 - impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji ołtarza roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Rekonstrukcja fragmentów konstrukcyjnych ołtarza, których brak lub których destrukcja została daleko posunięta, przy zastosowaniu metody flekowania nowym, odpowiednio zabezpieczonym drewnem (PER-XIL 10).

- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji większych form rzeźbiarskich na podstawie zachowanych oryginałów, metodą snycerską, z dobrze wysezonowanego drewna lipowego (zabezpieczonego preparatem PER-XIL 10).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Uzupełnienie brakujących fragmentów pulmentu w kolorze oryginału (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja złocień przy pomocy płatków o odpowiednio dobranym kolorze (złoto płatkowe 23 i ¾ K oraz proszkowe).
- W partiach lepiej zachowanych złocień wykonanie rekonstrukcji za pomocą punktowań złotem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału (zastosowanie metody kreski lub kropki w zależności od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Rekonstrukcja malarska rozległych ubytków polichromii ołtarza i rzeźb wodną farbą Classidur w kolorze zgodnym z oryginałem na podstawie wykonanych odkrywek.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetarć i ubytków oryginalnej polichromii ołtarza i rzeźb metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) polichromowanych części ołtarza (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Demontaż, konserwacja krucyfiksu, metodami analogicznymi do stosowanych przy konserwacji elementów rzeźbiarskich ołtarza.
- Montaż poszczególnych elementów ołtarza w kościele.
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Obrazy olejne na płótnie z ołtarza św. Antoniego

- Oczyszczenie powierzchni malowidła i odwrocia z brudu i kurzu.
- Opracowanie powierzchni odwrocia płótna i przygotowanie go do zabiegu dublażu.
- Wykonanie zabiegu dublowania brzegów obrazu metodą termoplastyczną z użyciem masy BEVA.
- Usunięcie z lica obrazu resztek masy dublażowej.
- Oczyszczenie powierzchni malowidła z pociemniałego werniksu, oraz pociemniałych retuszy i przemalowań. Przed oczyszczaniem wykonać próby oczyszczania mieszaniną rozpuszczalników na niewielkim fragmencie.
- Uzupełnienie warstwy zaprawy kitami dobranymi do rodzaju zastosowanego dublażu i oryginalnej zaprawy, a następnie opracowanie powierzchni kitów. Proponuje się stosować kit wiedeński.
- Naciągnięcie obrazu na krosna. W przypadku stwierdzenia, że stare krosno nie spełnia swojej funkcji, wykonać nowe krosno.
- Położenie werniksu podkładowego półmatowego Le Franc.
- Wykonanie retuszy malowideł metodą naśladowczą do oryginału, przy zastosowaniu odsączonej farby olejno żywicznej np. Maimeri.
- Położenie werniksu końcowego firmy Talens, odpornego na procesy starzenia.

Ołtarz boczny z wizerunkiem św. Mikołaja

- Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficznej – opisowej przed konserwacją
- Wstępne odkurzenie wszystkich elementów ołtarza z brudu i kurzu.
- Demontaż elementów przeznaczonych do konserwacji w pracowni, przygotowanie do transportu i przewiezienie do pracowni.

- Podklejenie odspojeń i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemaalowań i wtórnych zapraw z ołtarza oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacji snycerskich i rzeźb. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw)
Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złoczeń z zabrudzeń i ze zmatowień
- metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
- metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i matryców do czyszczenia złoczeń.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji ołtarza, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów, a także od odwrocia.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Wybór metody w zależności od stopnia zniszczenia, wielkości i umiejscowienia elementu.
 - impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji ołtarza roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Rekonstrukcja fragmentów konstrukcyjnych ołtarza, których brak lub których destrukcja została daleko posunięta, przy zastosowaniu metody flekowania nowym, odpowiednio zabezpieczonym drewnem (PER-XIL 10).
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji większych form rzeźbiarskich na podstawie zachowanych oryginałów, metodą snycerską, z dobrze wysezonowanego drewna lipowego (zabezpieczonego preparatem PER-XIL 10).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Uzupełnienie brakujących fragmentów pulmentu w kolorze oryginału (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja złoczeń przy pomocy płatków o odpowiednio dobranym kolorze (złoto płatkowe 23 i ¾ K oraz proszkowe).
- W partiach lepiej zachowanych złoczeń wykonanie rekonstrukcji za pomocą punktowań złotem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału (zastosowanie metody kreski lub kropki w zależności od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Rekonstrukcja malarska rozległych ubytków polichromii ołtarza i rzeźb wodną farbą Classidur w kolorze zgodnym z oryginałem na podstawie wykonanych odkrywek.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetarć i ubytków oryginalnej polichromii ołtarza i rzeźb metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).

- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) polichromowanych części ołtarza (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Demontaż, konserwacja krucyfiks, metodami analogicznymi do stosowanych przy konserwacji elementów rzeźbiarskich ołtarza.
- Montaż poszczególnych elementów ołtarza w kościele.
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Obrazy olejne na płótnie z ołtarza św. Mikołaja

- Oczyszczenie powierzchni malowidła i odwrocia z brudu i kurzu.
- Opracowanie powierzchni odwrocia płótna i przygotowanie go do zabiegu dublażu.
- Wykonanie zabiegu dublowania brzegów obrazu metodą termoplastyczną z użyciem masy BEVA.
- Usunięcie z lica obrazu resztek masy dublażowej.
- Oczyszczenie powierzchni malowidła z pociemniałego werniksu, oraz pociemniałych retuszy i przemalowań. Przed oczyszczaniem wykonać próby oczyszczania mieszaniną rozpuszczalników na niewielkim fragmencie.
- Uzupelnienie warstwy zaprawy kitami dobranymi do rodzaju zastosowanego dublażu i oryginalnej zaprawy, a następnie opracowanie powierzchni kitów. Proponuje się stosować kit wiedeński.
- Naciągnięcie obrazu na krosna. W przypadku stwierdzenia, że stare krosno nie spełnia swojej funkcji, wykonać nowe krosno.
- Położenie werniksu podkładowego półmatowego Le Franc.
- Wykonanie retuszy malowideł metodą naśladowczą do oryginału, przy zastosowaniu odsączonej farby olejno żywicznej np. Maimeri.
- Położenie werniksu końcowego firmy Talens, odpornego na procesy starzenia.

Grupa Ukrzyżowania z belki tęczowej

- Wykonanie fotografii stanu zachowania rzeźb.
- Demontaż rzeźb z belki tęczowej i transport do pracowni konserwatorskiej.
- Podklejenie odspojień i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemalowań i wtórnych zapraw z rzeźb. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw)
Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji drewna preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Wybór metody w zależności od stopnia zniszczenia, wielkości i umiejscowienia elementu.
 - impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji ołtarza roztworem żywicy Paraloid B-72
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).

- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Nałożenie werniksu retuszerskiego Talens.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetarć i ubytków oryginalnej polichromii ołtarza i rzeźb metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) powierzchni rzeźb (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Montaż rzeźb na belce tęczowej.
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Ambona przyścienna

- Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficzno – opisowej przed konserwacją
- Wstępne odkurzenie ambony z brudu i kurzu.
- Demontaż drobnych elementów snycerskich przeznaczonych do konserwacji w pracowni.
- Podklejenie odspojień i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemaalowań i wtórnych zapraw z ambony oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacji snycerskich. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw) Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złoczeń z zabrudzeń i ze zmatowień
 - metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
 - metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i matryłów do czyszczenia złoczeń.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji ambony, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji ołtarza roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Uzupełnienie brakujących fragmentów pulmentu w kolorze oryginału (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja złoczeń i srebrzeń przy pomocy płatków o odpowiednio dobranym kolorze (złoto płatkowe 23 i ¾ K oraz złoto proszkowe).

- W partiach lepiej zachowanych złocień i srebrzeń wykonanie rekonstrukcji za pomocą punktowań złotem i srebrem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału (zastosowanie metody kreski lub kropki w zależności od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Zabezpieczenie srebrzeń na poler oraz na mat (mikstion Lefranc) Paraloidem B-72 w benzynie lakowej przez nałożenie kilku warstw.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetrarć i ubytków oryginalnej polichromii ambony metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) ambony (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Chrzcielnica

- Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficzno – opisowej przed konserwacją
- Wstępne odkurzenie chrzcielnicy z brudu i kurzu.
- Demontaż drobnych elementów snycerskich przeznaczonych do konserwacji w pracowni.
- Podklejenie odspojień i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złożonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemalowań i wtórnych zapraw z chrzcielnicy oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacji snycerskich. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw) Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złocień z zabrudzeń i ze zmatowień
 - metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
 - metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i materiałów do czyszczenia złocień.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji chrzcielnicy, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji chrzcielnicy roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.
- Uzupełnienie brakujących fragmentów pulmentu w kolorze oryginału (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja złocień i srebrzeń przy pomocy płatków o odpowiednio dobranym kolorze (złoto płatkowe 23 i ¾ K oraz złoto proszkowe).

- W partiach lepiej zachowanych złocień i srebrzeń wykonanie rekonstrukcji za pomocą punktowań złotem i srebrem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału (zastosowanie metody kreski lub kropki w zależności od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Zabezpieczenie srebrzeń na poler oraz na mat (mikstion Lefranc) Paraloidem B-72 w benzynie lakowej przez nałożenie kilku warstw.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetrarć i ubytków oryginalnej polichromii ambony metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) chrzcielnicy (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Demontaż drewniane balustrady bądź pokrycie ją nowymi warstwami malarskimi, po uprzednim usunięciu farb.
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Stalle na ścianie południowej i północnej prezbiterium

- Wykonanie szczegółowej dokumentacji fotograficzno – opisowej przed konserwacją
- Wstępne odkurzenie ambony z brudu i kurzu.
- Demontaż drobnych elementów snycerskich przeznaczonych do konserwacji w pracowni.
- Podklejenie odspojień i łusek oryginalnej zaprawy, konsolidacja słabych partii zaprawy poprzedzona próbami znalezienia odpowiedniej emulsji akrylowej np. Primale: AC 33, AC 35, WS 24, 411, Mowilith, Winacet DR 50, Polialkohol i inne (dotyczy oryginalnych partii złoczonych i polichromowanych).
- Usunięcie przemalowań i wtórnych zapraw ze stali oraz nieszlachetnych folii pozłotniczych i lakierów z aplikacji snycerskich. Możliwość zastosowania:
 - środków chemicznych: (Dynamit, Remosol AM, Scansol, Abbeizer, Grintone oraz różne mieszaniny rozpuszczalników i żeli). Usuwanie środków chemicznych za pomocą acetonu.
 - Metody mechanicznej (za pomocą skalpela – dotyczy głównie wtórnych zapraw)
Wybór metody zależy od wyników przeprowadzonych prób.
- Przeprowadzenie oczyszczania oryginalnych złocień z zabrudzeń i ze zmatowień
 - metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton, różne żele rozpuszczalnikowe, inne metody chemiczne)
 - metodą mechaniczną za pomocą różnego rodzaju gumek i matryłów do czyszczenia złocień.
- Usunięcie zabrudzeń powierzchniowych z oryginalnych partii polichromii. Możliwość zastosowania środków powierzchniowo czynnych (Canpac, cytrynian amonu w odczynach: obojętnym, zasadowym lub kwaśnym, inne detergenty) oraz różnych mieszanin rozpuszczalników.
- Przeprowadzenie dezynsekcji preparatem PER-XIL 10 metodą natrysku, iniekcji i pędzlowania elementów konstrukcji stali, w których stwierdzono aktywne żerowiska owadów.
- Wykonanie impregnacji strukturalnej drewna zniszczonego przez owady. Impregnacja przez iniekcje i pędzlowanie tylnej strony konstrukcji stali roztworem żywicy Paraloid B-72
- Oczyszczenie impregnowanych elementów z zacieków impregnatu (toluen, aceton).
- Wypełnienie spękań szczelin i drobnych ubytków drewna przy zastosowaniu mas polioctanowo – trocinowych, żywiczno – trocinowych i akrylowo – trocinowych, a także żywicy Araldit (Bresciani) w zależności od wymaganej wytrzymałości spoiny i rodzaju brakującego fragmentu.
- Rekonstrukcja brakujących fragmentów form rzeźbiarskich za pomocą kitu Araldit (Bresciani).
- Wykonanie rekonstrukcji ubytków brakujących partii zapraw (zaprawa kredowo – klejowa na bazie kleju króliczego: Kremer – Pigmente i kredy szampańskiej).
- Rekonstrukcja brakującego gzymsu wieńczącego z drewna iglastego metodami stolarskimi w stali północnej. Wykonanie brakujących głowic w stali południowej i północnej - rekonstrukcje wykonać metodą snycerską z drewna lipowego.
- Opracowanie zrekonstruowanych zapraw i kitów.

- Uzupełnienie brakujących fragmentów pulmentu w kolorze oryginału (Selhamin, Lefranc).
- Rekonstrukcja złocen i srebrzeń przy pomocy płatków o odpowiednio dobranym kolorze (złoto płatkowe 23 i 3/4 K oraz złoto proszkowe).
- W partiach lepiej zachowanych złocen i srebrzeń wykonanie rekonstrukcji za pomocą punktowań złotem i srebrem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału (zastosowanie metody kreski lub kropki w zależności od rodzaju opracowywanej formy plastycznej).
- Zabezpieczenie srebrzeń na poler oraz na mat (mikstion Lefranc) Paraloidem B-72 w benzynie lakowej przez nałożenie kilku warstw.
- Rekonstrukcja malarska niewielkich przetarć i ubytków oryginalnej polichromii ambony metodą punktowania kreską bądź kropką przy użyciu farb akwarelowych (Schmincke) i żywicznych bądź ketonowych (Meimeri).
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) stalli (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Prospekt organowy z drewnianą balustradą chóru organowego

- Usunięcie mazerunków mieszaniną rozpuszczalników po wykonaniu prób na niewielkim fragmencie.
- Lokalne oczyszczanie złocen z zabrudzeń i ze zmatowień metodą chemiczną (Canpac w olejku terpentynowym, emulsja cytrynianu w olejku terpentynowym, aceton)
- Wykonanie retuszy złocen złotem w proszku, dobranym kolorystycznie do oryginału
- Wykonanie nowych warstw malarskich szafy organowej, zgodnie z wynikami badań stratygraficznych - farbami żywicznymi Maimeri
- Zabezpieczenie werniksem końcowym (satynowym) nowych powłok malarskich (werniksy akrylowe, np. Talens, Schmincke).
- Wykonanie dokumentacji konserwatorskiej końcowej.

Żyrandol, kinkiety, lampka wieczna

- Zdemontować żyrandole i lampkę wieczną na czas prowadzonych prac we wnętrzach kościoła
- Oczyszczyć mosiężne elementy żyrandoli i lampki przy użyciu preparatów powierzchniowo-czynnych oraz past do czyszczenia mosiądzu np. StarWax
- Zabezpieczenie powierzchni metalu żywicą Paraloid B-44.
- Montaż żyrandoli i lampki wiecznej po zakończeniu wszystkich prac we wnętrzach świątyni.

UWAGI KOŃCOWE

1. Całość prac objętych niniejszym opracowaniem należy powierzyć fachowcom z doświadczeniem w pracy w obiektach zabytkowych, prace powinny być wykonywane pod ścisłym nadzorem służb konserwatorskich w Łodzi oraz nadzorem autorskim konserwatorsko - technologicznym oraz w konsultacji z producentami użytych materiałów.
2. Na etapie usuwania przemalowań należy powołać komisję konserwatorską w celu ustalenia ostatecznych metod konserwacji oryginalnych polichromii oraz złocen. Dokonać ewentualnych korekt dotyczących zakresu rekonstrukcji i dyspozycji kolorystycznych.
3. W trakcie prac konserwatorskich powinna być prowadzona dokładna dokumentacja konserwatorska: opisowa, i fotograficzna, na podstawie której można będzie ocenić zakres i rodzaj przeprowadzanych w przeszłości na obiekcie prac i użytych materiałów oraz zakres prac wykonanych w trakcie aktualnego remontu.
4. Ze względu na specyfikę konserwacji obiektów zabytkowych, konieczne jest zachowanie technologii i materiałów specjalistycznych o właściwościach odpowiednich do materiałów, z których wykonano zabytki. Dopuszcza się stosowanie alternatywnych materiałów, jednak ich parametry muszą odpowiadać parametrom wskazanych w programie konserwatorskim. Stosowane materiały muszą posiadać

stosowne atesty i świadectwa oraz być dopuszczone do stosowania w obrocie publicznym na terenie Polski.

5. Wszystkie prace należy wykonywać wg warunków temperaturowych, wilgotnościowych i czasowych określonych przez producenta materiałów konserwatorskich.
6. Wszelkie odstępstwa od niniejszego opracowania należy zgłaszać WUOZ Łódź i autorowi dokumentacji w celu akceptacji.